

Пролетарі всіх країн, єднайтесь!

ЗАНАУКОВІ КАДРИ

ОРІАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМИТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА
ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Видається з 1933 р.

№ 4 (1657). 30 СІЧНЯ 1987 РОКУ.

Ціна 2 коп.

Рішення ХХVII з'їзду КПРС ~ в життя!

Указ Президії Верховної Ради СРСР

ПРО ПРИЗНАЧЕННЯ ВИБОРІВ ДЕПУТАТА ДО РАДИ СОЮЗУ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР ПО ОДЕСЬКОМУ — ЛЕНІНСЬКОМУ ВИБОРЧОМУ ОКРУГУ № 499

ODEСЬКОЇ ОБЛАСТІ УКРАЇНСЬКОУ РСР

Президія Верховної Ради СРСР постановляє:

У відповідності до статті 60 Закону СРСР «Про вибори до Верховної Ради СРСР» призначити вибори депутата до Ради Союзу по Одеському — Ленінському виборчому округу № 499 Одеської області Української РСР на неділю, 22 лютого 1987 року.

Голова Президії Верховної Ради СРСР

А. ГРОМИКО,

Секретар Президії Верховної Ради СРСР

Т. МЕНТЕШАШВІЛІ.

Москва, Кремль,
21 січня 1987 р.

Гостинно відкрили двері для виборців університетські агітпункти. Один з них міститься в приміщенні фізичного факультету на вулиці Ластера. Завідуюча пунктом молодший науковий співробітник Тетяна Борисівна Чуприна має чималий досвід участі у виборчій кампанії.

Роботою виборчого клубу, що створено в головному корпусі університету, цього разу доручено керувати Степаніді Миколаївні Барон. Вона розповідає:

— Проведена значна робота. Вже призначенні агіатори, складено план роботи клубу. Як завжди, в центрі нашої уваги будуть молоді виборці, студенти — першокурсники. До їх послуг необхідна література про радянську виборчу систему, телевізійні передачі. Предбачається також зустріч студентів з майбутнім кандидатом у депутати. Впевнена, що наш колектив з честью виконає свій промадський обов'язок.

Університетські вісті

У Вченій раді ОДУ

28 січня відбулось засідання Вченої ради ОДУ. З доповідю «Підсумки роботи університету в 1986 році і про хід перебудови навчально-виховного процесу» виступив В. О. ректора професор В. М. Тоцький.

В обговоренні доповіді взяли участь: начальник навчально-методичного управління по вищій освіті Міністерства УРСР Ю. М. Бугай, секретар парткому ОДУ доцент Е. М. Курішин.

В співавторстві з часом

В Київському видавництві «Дніпро» вийшла в світ книга професора В. В. Фащенка «Герой і слово: проблеми, характеристики і поетика радянської прози 80-х років».

В. В. Фащенко звертається до багатонаціональної радянської літератури, сучасної радянської прози — переглядає категорії конфліктів, природу радянського характеру. Автор аналізує якісно нові риси героя — робітників, хліборобів,

інтелігенції, розглядає динаміку зміни художнього досвіду в уже традиційних тематичних групах творів.

Знайти гострі і яскраві конфлікти і характеристи, не затерті іншими — це багато, але не все, підкреслює дослідник. Необхідно знайти ті єдині слова, слова-образи, від яких ці характеристики засвітяться справжнім життям — мудрим, глобіким, самобутнім.

Є. ДОБРЕНКО.

НАШІ ДОСЯГНЕННЯ ВЕЛИЧЕЗНІ Й НЕЗАПЕРЕЧНІ, І РАДЯНСЬКІ ЛЮДИ ПО ПРАВУ ПІШАЮТЬСЯ СВОЇМИ УСПІХАМИ. ВОНИ — МІЦНА ОСНОВА РЕАЛІЗАЦІЇ НІНІШНІХ ПЛАНІВ, НАШІХ ЗАДУМІВ НА МАЙБУТНЄ. АЛЕ ПАРТІЯ ЗОВОВ'ЯЗАНА БАЧИТИ ЖИТТЯ В УСІЙ ЙОГО ПОВНОТІ І СКЛАДНОСТІ. БУДЬ-ЯКІ,

НАВІть НАЙГРАНДІОЗНІШІ ДОСЯГНЕННЯ НЕ ПОВИННІ ЗАСЛОНАТИ НІ СУПЕРЕЧНОСТІ У РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА, НІ НАШІХ ПОМИЛОК ТА УПУЩЕНЬ.

(Із доповіді М. С. Горбачова на січневому (1987 р.) Пленумі ЦК КПРС).

НАСТРОЮВАТИСЯ НА САМОВІДДАНУ РОБОТУ

Робота і матеріали січневого (1987 р.) Пленуму ЦК КПРС і особливо доповіді на ньому Генерального секретаря нашої партії М. С. Горбачова викликали величезний інтерес і ділову активність колективу університету.

В жвавих обговореннях чітко викреслюється єдина думка: всім необхідно настроюватися на самовіддану роботу. Своїми думками про значення Пленуму ЦК КПРС ділиться з нашим кореспондентом завідуючим кафедрою державного та адміністративного права університету професор М. П. Орзіх.

Січневий Пленум ЦК КПРС був присвячений одному з центральних питань соціалізму — кадровій політиці, орієнтованій на організаційно-політичне забезпечення завдань перебудови у всіх сферах суспільного життя.

Цей зв'язок «кадри — перебудова» закладено в лаконічній назві доповіді Михайла Сергійовича Горбачова і в надзвичайно ємкому її змісті.

В доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС ми,

юристи, знаходимо постанову і визначення напрямів вирішення цілого комплексу проблем — теоретичних, науково-практических, безпосередньо прикладних. І всі ці проблеми замкнуті на основний стрижень нашого життя, точну мірку нашого часу — перебудову, зміст якої вперше так всечіно і ясно визначено у I розділі доповіді.

Для юристів матеріали Пленуму мають професіональне програмне значення. Адже в них ми знаходимо

З чого починати перебудову?

На екзамені з органічної хімії, який третьокурсники хімфаку складають професору Герберту Леоновичу Камалову, немає потреби користуватися шпаргалками. Готуєшся відповідати по «білету» — маєш змогу відкрити книгу, зазирнути до конспекту. При відповіді вимагається не коментар того, що написано на папірці при підготовці, а розуміння процесів і закономірностей, вміння мислити.

Ось відповідає Наталка Місієвська. В заліковій книжці з інших предметів — «добрі» та «відмінно». Але починає вона з «навколо питання», професор зупиняє її, повторює питання «білету», пропонує роз'яснити, як вона уявляє собі явище, формулу якого щойно записала. Герберт Леонович просить перегорнути папірець, «щоб було де мислити», і залишити хімічну реакцію. Як піде реакція при тих чи інших умовах? Чому саме так? Практичне застосування? Студентка перебудовує свою відповідь, яка стає більш свідомою, логічно обґрутованою.

Герберт Леонович, чому на екзамені доводиться вчити студентів осмислювати і чітко висловлювати матеріал, систематизувати його?

Вчити мислити

— Причин багато. Регламентація навчального процесу потребує від студента знати предмет «від сих до сих». У нас немає семінарських занять з органічної хімії, хоча такі семінари в Московському і Ленінградському університетах ведуться. Саме на семінарах студенти можуть оволодіти учбовим матеріалом, навчитися його висловлювати. Їх погано навчають в університеті, і ще гірше — в школі.

Знижився рівень викладання в університеті ще й тому, що викладачі в основному позбавлені можливості займатися науковою роботою. По-перше, не вистачає часу — безліч навчальних навантажень. По-друге, робота викладачем багато років оцінювалася формально — виходячи з процента успішності. А ще Капіца колись говорив, що вузівський викладач не може не бути вченим.

— Які сподівання Ви пов'я-зуете з перебудовою навчального процесу?

— Задумано все дуже добре. Акцентування уваги на са-

27—28 січня в Москві відбувся черговий Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу. На розгляд Пленуму було внесено питання «Про перебудову і кадрову політику партії». З доповідю в цьому питанні виступив Генеральний Секретар ЦК КПРС М. С. Горбачов.

В заключний день Пленуму в обговореному питанні прийнято розгорнути Постанову, яка публікується у пресі.

відповіді на найгостріші питання державно-правового будівництва; якісно новий підхід до кадрової політики, формування системи державної служби, форми і методи якої практично не мінялися понад 40 років. Відзначу особливо як правознавець, що і в доповіді, і в Постанові Пленуму містяться нові напрямки законопідготовчої, правозастосувальної і правоохоронної діяльності. В цих документах принципово чітко викладені конкретні форми, засоби і методи розширення демократії, соціалістичного самоврядування народу.

Для вузівських працівників рішення Пленуму становить орієнтиром для нинішньої перебудови юридичної вищої школи, якісного підвищення рівня підготовки молодих спеціалістів для державної служби.

мостійні роботі дає змогу вирішити ряд проблем, яких ми торкнулися. Я не чекаю швидких результатів — психологічно треба перебудовуватися і студентам, і викладачам, і середній школі. До того ж добре задумане не заважає добрі здійснюється. Так, в майбутньому семестрі лекційний курс з органічної хімії буде скорочено на одну третину, а суспільні дисципліни залишаються без змін. Притому що у викладанні саме цих дисциплін треба поширювати нелекційні форми — щоб студенти навчалися говорити, дискутувати, відстоювати свою точку зору.

Хороші результати, — говорить професор, — дає співробітництво кафедри з лабораторіями Фізики — хімічного інституту. Ми розробили спецкурси, які враховують їх специфіку, і сподіваємося, що після закінчення хімфаку до інституту фізхімії прийдуть хороши спеціалісти. Кваліфікована хіміки потрібні нашій школі, виробництву, науці.

Інтерв'ю взяла
Б. ВЕРНІКОВА.

Партійне життя: кафедра і комсомол в умовах перебудови

Серця і розум молодих

казенним словом не привабиш

(АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІДЕЙНО-ВИХОВНОЇ РОБОТИ СЕРЕД СТУДЕНТІВ)

В умовах перебудови вищої освіти парторганізація кафедри наукового комунізму особливого значення надає зміцненю неформальних зв'язків з вузівським комсомолом. Про це, зокрема, свідчать і останні партійні збори кафедри, на яких були запрошенні члени комітету комсомолу ОДУ.

З доповідю на зборах виступила секретар партійного бюро кафедри ст. викладач Івана Миколаївна Чистякова, співдоповідачем була секретар комітету комсомолу ОДУ Людмила Микитась.

Певний досвід координації навчальної і виховної роботи, накрімданий в попередні роки кафедрою наукового комунізму і комітетом комсомолу університету, — сказала І. М. Чистякова, — заслуговує всілякого схвалення. Знайдені більш дієві форми залучення молоді до ідеологічної роботи. Це студентський ансамбль політичної пісні «Травень», яким керує асистент С. Б. Машаров, клуб «Старшославник» на філологічному факультеті (керівник старший викладач М. М. Чистякова), активно діє контрапропагандистська група факультету громадських професій, де керівником доцент В. В. Попков, Дійову допомогу в проведенні різноманітних заходів комітету комсомолу надають асистенти І. Г. Терещенко та ряд інших викладачів і аспірантів кафедри.

Проте в центрі уваги учасників партійних зборів були не здобутки, а гострі проблеми завдання, що хвилюють сьогодні студентів і їх наставників з кафедр суспільних наук.

Як відзначалося у багатьох виступах, чимало невикористаних можливостей у справі виображення у студентів серйозного і відповідального ставлення до вивчення суспільних наук в цілому і наукового комунізму, зокрема. За якість лекцій, їх ідейно-політичний і методичний рівень, як зазначив завідувач кафедрою професор Д. С. Шелест, несуть відповідальність викладачі. Але чим пояснити, що навіть на лекціях і семінарських заняттях провідних викладачів кафедри, як це мало місце на фізичному та юридичному факультетах, значна частина п'ятирічників була відсутня без товажних причин? Відвідування заняття, підготовка до складання державного іспиту з наукового комунізму — іспиту на ідейну та політичну зрілість молодих спеціалістів — це турбота і комсомолу, якої до речі, поки що не відчувається.

Як вказувалося на зборах, в університеті ще далеко не викорінені казенщина і формалізм в ідейно-виховній роботі зі студентами. Досі зустрічаються застарілі шаблони, надумані заходи, які нічого не дають ні для розуму, ні для серця молодої людини. Особливу тривогу викликає стан інтернаціонального виховання студентства, який знаходиться у вузі

на досить низькому рівні. Тут якраз не використовує своїх можливостей для посилення цієї роботи і кафедра наукового комунізму.

Ще одна актуальна проблема була піднята на зборах — невміння багатьох студентів обґрунтовано, з наукових позицій відстоювати ідеали соціалізму і комунізму, давати рішучу відповідь збудникам і проявам ворохової ідеології. Мало повчані студентів марксизму-ленинізму. Головне — це виховувати їх активними провідниками і захисниками його ідей. Саме цьому повинна бути підпорядкована ідеїно-виховна робота серед студентської молоді, — підкреслювалося у виступах професора Д. М. Щербакова, доцента К. І. Савицького, заступника секретаря комітету комсомолу Є. Степанова.

Конкретний, зацікавлений діалог комуністів кафедри наукового комунізму з комсомольськими вожаками університету був корисним для обох сторін, і впершу чергу для корінного поліпшення навчально-виховної роботи зі студентами. Сприятимуть цьому і спільно накреслені заходи, зокрема стосовно заснування школи комсомольського активу з теоретичним і практичним питань студентського самоврядування; створення школи студентів-політінформаторів, проведення конкурсів на кращого студента-політінформатора на факультетах; організація студентських клубів — політичних проблем, інтернаціональних, контрпропагандистських, по роботі з підлітками; допомога в роботі інтерсектору комітету комсомолу з боку кафедри наукового комунізму; проведення соціологічних досліджень серед студентів з метою виявлення їх інтересів, ставлення до навчально-виховного процесу та ін.; систематичне заслуховування на засіданнях комсомольських бюро факультетів і курсів з участю викладачів кафедри питань успішності студентів з наукового комунізму; проведення студентських наукових конференцій з актуальних питань зовнішньої та внутрішньої політики КПРС, теорії і практики наукового комунізму, проблем міжнародного молодіжного руху тощо.

Реалізація намічених планів в значній мірі сприятиме поглибленню процесів перебудови роботи кафедри наукового комунізму і комсомольської організації університету у світлі вимог ХХVII з'їзду КПРС.

В. КОВАЛЬЧУК,
старший викладач кафедри наукового комунізму
ОДУ.

«ЗА НАУКОВІ КАДРИ»

ЦІНА «ДРІБНИЧОК» У ВАЖЛИВІЙ СПРАВІ

Біологічний факультет відрізняється від усіх інших факультетів неповторною атмосferою затишку та тиші. Таке враження виникає завдяки помітній усюди чистоті й охайності. Але особливий настрій створюють квіткові оранжереї та білизна халатів, у яких студентки працюють у лабораторіях.

Володимир Тимофійович Колваль охоче показує нехітре господарство факультету. Заходимо до великої аудиторії. Неважко уявити, чого коштувало деканату звільнити її для самостійної роботи студентів при такому неймовірному дефіциті аудиторної площи. В аудиторії тривав ремонт, а точніше, ремонт було припинено. бракувало 100 кг. алеабастру, якого АГЧ не могла дістати. Як не пошкодувати було, що через такий «дріб'язок» затягувалося вирішення важливого питання.

Коли думаєш про це, мимовілі ловиш себе на думці про те, що саме такі «дріб'язки» часом зводять нанівець серйозні зусилля викладацьких колективів кафедр.

Ось біофак. Ще в першому семестрі 1986/87 навчального року приведено до відповідності найменування спеціальностей і кваліфікацій, визначені педагогічну спеціальність — біологія. Складено нові робочі плани, графіки контролю навчальних занять. Тоді ж з деяких загальних курсів (генетика, фізіологія рослин, біофізика та інші) окремі розділи внесенено для самостійного опрацювання студентами. Свідчують це — без «лип». У коридорі на стенді відображені надруковані на машинці списки тем, які повинні бути опрацьовані самостійно. Тут же вказано відповідну учебну літературу. Теж саме зроблено й на інших кафедрах факультету.

— Методична рада факультету, — розповідає Володимир Тимофійович, — приділяє велику увагу підготовці методичних вказівок та навчальних посібників для самостійної роботи. Правда, поки що підготовлено лише 4 найменування, що

явно замало при дефіциті підручників навіть по загальних курсах.

— Володимире Тимофійовичу, крім навчального процесу, колектив факультету, очевидно, турбує і перспективи розвитку. Що Ви скажете з цього приводу?

— Зараз наші викладачі активно працюють над створенням загального курсу біотехнології, який читатиметься студентам з наступного навчального року. Ведеться робота по

організації цільової підготовки мікробіологів для Мінімебіопрому. Функціональній підготовці студентів по нових спеціальностях сприятиме приєднення любові до своєї професії. У цьому плані передбачається чимало. Зокрема, ми розширюємо набір дидактичних матеріалів з курсу фізіології рослин. Це — слайди, учебні фільми. Багато сил та

енергії у розвиток факультету.) сього ТЗН вносять доцент Володимир Олексійович Іваніца і старший викладач Олександр Вікторович Запорожченко.

Та коли зі створенням учбової бази такого рівня ми сяктаємося самі, то є проблеми, вирішити які може тільки адміністрація університету. Приміром, чи можна готувати справжніх гідробіологів — а також можливості, маючи на увазі спеціалістів та їх компетентність, у нас є — без сучасної гідробіологічної станції? Для того, щоб вона стала до ладу, залишилося виконати «якісі дрібнички», та віз, як кажуть, і досі там.

Іще гірша доля у віварія, без якого важко собі уявити викладання курсів з фізіології людини і тварин. Його будівництво заморожено, не проводиться ремонт теплиці, у нас немає складу для зберігання хімреактивів. Нині відомо про існування задумів створення в університеті учбової медико-біологічної клініки, та про це, напевно, можна тільки мріяти при нашій спрітності та діловитості. Чому я так наполегливо кажу про матеріальну базу? Тому що вона для нас — як стартова площа. Спробуйте без неї запустити ракету.

— Володимире Тимофійовичу, Ви сказали, що студрада гуртожитку № 6, де проживають ваші студенти, проявилася ініціатива по організації кімнат для самостійної роботи студентів. Як практично вирішуватися це питання?

— Під ці кімнати вирішено виділити «побутівки», але їх не укомплектовано меблями, вони мають мало посадочних місць. АГЧ в особі проректора І. Г. Рутовського обіцяла допомогти вирішити цю проблему у 1987 році. Будемо сподіватися, що свого слова вона дотримає.

М. УСПЕНОВ.

Твоя майбутня професія

Корисна і повчальна

В листопаді-грудні минулого року студенти - п'ятирічники Істфаку, проходили педагогічну практику в ряді шкіл міста Одеси і за її межами. Своїми враженнями про цю практику ділиться з читачами студент **У курсу Іван Гапєєв.**

В школі № 118 працювали велика група іноземних студентів. Як зазначив студент з Куби Альваро Альба Крус, разом працювали кубинці, йеменці, представник з Малі і радянські юнаки та дівчата. Якщо бути відвертим, — продовжував наш кубинський товариш, — то практику для іноземних студентів проводити не хотіли: все ж існувала проблема мови. Однак після того, як ми попрацювали кілька днів, всім стало ясно: діти тягнуться до нас, а ми — до них. І таке було протягом всієї практики. Нам дуже допомагали вчителі школи, викладачі університету. Найскладнішими виявились перші уроки — адже ми ніколи не читали лекцій російською мовою перед радянськими дітьми. Та врешті-решт діти звикли до нас. Ми дійшли висновку, що така практика дуже корисна, погано тільки те, що ми проходимо її лише на **V** курсі. Було б краще, якби ми, іноземні студенти, займалися протягом навчання в університеті з одним класом. Тильки в такому випадку ми станемо хорошими педагогами.

Кафедра педагогіки ОДУ продовжує шефство над 119-ю школою, — розповідає Віктор Затокін. В цій школі від нашого курсу працювало 9 чоловік. Директор школи А. П. Бистрина познайомила нас з викладацьким колективом, пояснила конкретну ситуацію у класах.

де ми повинні були практикувати.

Перший тиждень ми відвідували уроки історії. З другого тижня вже самі вели уроки. Важним був цей тиждень: знайомились з учнями, налагоджували контакт з класом. І згодом повірили в свої сили. Студенти проводили уроки цікаво, багато і часто експериментували.

В рамках тижня історії нами була організована прес-конференція зав. кафедрою нової і новітньої історії професора С. І. Аппатова. Цікавим був політтурнір у 8 класі на тему «Мир і молодь», науково-теоретична конференція, присвячена 70-річчю Великого Жовтня. Була випущена стінна газета «Історик». Робота всієї нашої групи одержала добру оцінку. Разом з тим мені б хотілось особливо відзначити Наталку Дерменжі та Ірину Філимонову.

Практика дала змогу кожному з нас не лише відчути смак до педагогіки і впевніність в собі, але й виявила недоліки в нашій педагогічній і методичній підготовці.

А зараз про іншу педпрактику. В більш складних умовах довелось проходити її нам з Олегом Пугачем. Працювали у Великобілозірському спеціальному ПТУ. Це училище незвичайне. В ньому виховуються підлітки, які переступили закон. З різних причин потрапляють вони сюди. Часом через недоліки в роботі школи, або інспекції у справах неповнолітніх. Але всіх їх об'єднує одне: їх батьки скінчні до зловживання алкоголем.

Вразив нас низький рівень значної частини «педагогічних» кадрів СПТУ. Ми побачили людей з незакінченою середньою освітою, які працюють вихователями. Про яку якість роботи можна говорити! Виключення складали директор училища Г. В. Кашкарьова і вчителька історії (нам пощастило!) Л. Р. Кашкарьова, заступник директора з навчально-виховною ро-

боти С. В. Ульяшова і ще ряд викладачів. Нашу роботу ускладнювало й те, що ми працювали далеко від міста — в селі, де було дуже скруто з літературою. Правда, велику допомогу надавали нам сільські бібліотеки.

Цікаво було спостерігати, як на наших очах мінялись діти. За півтора місяці нашої практики вони ніби ожили. Хлопці не тільки слухали історію, вони гралі на уроках разом з нами, гралі в історію.

Багато часу ми приділяли позакласні роботи: було випущено п'ять стінгазет, проведено декада миру. Разом з учнями підготували і провели вечір «Рахунок 904», «Творчість В. Висоцького», «Нас водила молодість». В концерті авторської пісні виконувалася пісня, написана в училищі — «Лист додому». Під час концерту сталося несподіван

Санят дороги зимние..,

Каникулы для всех каникулы. Удивительное, неповторимое время в студенческой жизни! Сколько планов, сколько желаний! Порой глаза разбегаются: куда поехать, что посмотреть? Голубые озера Карелии, заснеженные ели сибирской тайги, Красную площадь или величественные набережные Невы. А как прекрасны зимние туристические тропы! Выбирай любую.

У иностранных учащихся тоже есть свои планы. О них пусты они расскажут сами. Галия МОХАМЕД, аспирант биофизика (Сирия): Второй год я занимаюсь в Одесском университете. Каждый день смотрю по телевизору передачи о ва-

шей стране: культуре, науке и технике, об архитектуре, о красоте ваших городов. Особенно привлекают рассказы и телепередачи о городе-герое Ленинграде. Очень хочется побывать в этом героическом и очень красивом городе.

Закера АТНУЗЕЙ (Афганистан):

Я очень хотела бы хоть раз побывать в Сибири, увидеть этот удивительный и необыкновенный край. От нашего преподавателя я много слышала о Сибири, читала о ней. Я знаю, что в Сибири суровые природно-климатические условия, непроходимая тайга, болота, сильные морозы. Посмотреть, как в этих условиях живут и трудаются люди, какие города они построили на суровой земле — мечта моя и моих друзей.

Панкадж ШАРМА, аспирант (Индия):

С детства у меня была мечта своими глазами увидеть Советский Союз, великую и мирную страну, подарившую миру Ленина, Пушкина, Горького, Менделеева... Моя мечта сбылась — я приехал учиться в Советский Союз.

Меня интересует история вашей страны. И я счастлив, что на каникулы смогу поехать в Ленинград — город, ставший колыбелью Октябрьской революции.

Студклуб Одесского госуниверситета им. И. И. Мечникова — штаб-квартира команды КВН. Мы не впервые приходим сюда, чтобы с головой окунуться в царящую здесь атмосферу сатиры и юмора, несколько отличающуюся от синтезированной химики из МХТИ и предложенной в подарок КВН. Это не искусственная, а естественная атмосфера. «Процесс шучения и отшучивания протекает постоянно. Это и является потенциальной подготовкой к предстоящим встречам. О кинетической — говорить рано. Впрочем, я не физик, в отличие от многих других членов авторской группы, и потому, видимо, неправильно употребил их терминологию» (Евгений Хаит, 24 года, филолог).

Да, большинство джентльменов — физики, и первой школой КВН для них стали Дни факультета (ДФ), новогодние «кастингники». «Одним из пунктов программы ДФ был КВН между студентами и преподавателями, — вспоминает Олег Россинин (34 года, физик). У нас была сильная команда студентов-физиков, многие представители которой теперь — в команде КВН ОГУ. По сей день благодарен команде наших веселых преподавателей (КВС), которые не побоялись вместе с нами выйти на сцену и шутить. Потребовалось мужество ректора ОГУ В. В. Сердюка (тогда еще нашего декана), чтобы добиться разрешения на проведение ДФ. И мы ни разу не подвели нашего декана. С тех пор на физфаке нет недостатка в юмористах».

...Вспоминается КВН 60-х. В преддверии очередного телевидения с полюбившимися командами улицы Одессы пустеют. Радостное ожидание охватывает всех без исключения.

Конечно, всякий род зрелищ собирает свою аудиторию. Одни отдают предпочтение, скажем, спортивным передачам, другие — передачам о природе, путешествиях и т. д. КВН был праздником для всех, независимо от возраста, пола, рода занятий, интересов,влечений. Но телевидение, создавшее небывалую популярность КВН, повинно и в его упадке.

Известный писатель-сатирик Аркадий Арканов говорит по этому поводу: «Несмотря на симпатичные остроты, испытал разочарование от какой-то национальности, искусственности, что ли, самой передачи. У меня ощущение, что в ТАКОМ ВИДЕ КВН проехал свое время. И если его реанимировать, то, мне кажется, в прямой трансляции».

Судьба КВН волнует, понятно, и джентльменов ОГУ,

Во имя мира

«Ну, создали вы комитет, и что же — думаете теперь Рейган откажется от своей любимой СОИ, а империализм — от войны? Что могут сделать 12 человек против военной машины Запада, даже если помыслы у них честные и сердца благородные?». Так рассуждал спектик.

— А действительно, что? Будем помнить: слово «мероприятие» вызывает у многих, мягко говоря, малоприятные эмоции. Будем помнить и то, что многие наши студенты, привыкшие к пресловутой «принудиловке», выработали в себе своеобразный защитный рефлекс: отстаньте от меня, я и так за мир, что же, на нашем митинге я больше «за мир стану»?

А комитет? Назвали его «Молодежь мира в борьбе за мир».

С детства у меня была мечта своими глазами увидеть Советский Союз, великую и мирную страну, подарившую миру Ленина, Пушкина, Горького, Менделеева... Моя мечта сбылась — я приехал учиться в Советский Союз.

Меня интересует история вашей страны. И я счастлив, что на каникулы смогу поехать в Ленинград — город, ставший колыбелью Октябрьской революции.

ми» назвать язык не поворачивается.

Самые серьезные дела должны делаться с улыбкой, жизнерадостно. Ведь это так свойственно молодым! Только не подумайте, что комитету все легко удается. Бывает, до хрюкоты спорят не один час, пока не найдут приемлемый вариант. Председатель Комитета — Марина Меркулова заряжает всех своей неистощимой энергией на выдумки.

В. НЕМЕРМОВ.

Хроника клуба джентльменов

«Очень бы хотелось, чтобы несколько изменилась сама система трансляции передачи: режиссер следовал бы по желанию большего профессионализма, а редактору — меньшего. Ибо то, что не «вырезается» редактор, безжалостно портит режиссер, непосредственно руководящий работой операторов. Отюда — отрывочность, нецелостность, эпизодичность передачи» (Игорь Лосинский, 24 года, филолог). «Плохое качество сценария может погубить КВН» (Олег Россинин).

...КВН возродился повсеместно. «Игра, которая пережила столь трудные для себя времена, не может умереть» (Сергей Осташко, 35 лет, физик).

Стал ли он другим? Наверное, стал. Как социальное явление, как феномен культуры, как форма отражения и осмысливания действительности, КВН находится в процессе непрерывного развития, обновления. Поменьше зубоскальства, побольше ясности, острой и объективной критики — таков девиз КВН сегодняшнего.

— Что для вас КВН?
— Гражданская позиция (Юрий Сычев, 27 лет, физик).

агитаторами, проводниками идеи преобразования всех сфер нашей жизни. И, прежде всего, перестройки самого человеческого сознания.

Нет, не случайно одним из наиболее сильных моментов выступления одесситов во встрече с командой МХТИ, был монолог «У зеркала». Человеческое сознание не может, не должно быть подобно мутному, кривому зеркалу. И, узнавая правду о себе, не следует от зеркала отворачиваться или, скажем, топтать его ногами. «Свет мой, зеркальце, скажи...». Нет, не всегда оно скажет то, что хочется услышать.

И эта публицистика КВН нынешнего, боевитость, молодость, задор его джентльменов — мощный фактор, работающий на перестройку, фактор несомненно очень важный сегодня.

— Что вы думаете о перспективах КВН?

— Перспективы появятся тогда, когда изменятся режиссур и сценарий телеверсий КВН (Анатолий Контуш).

— Странно, что не оценивается приветствие. Если на приветствие не обращают вни-

вопрос оформления группы для поездки в Москву был решен без проволочек. Нас поддержали партком и ректорат. Большую помощь оказали профессор по учебно-методической работе Л. А. Ануфриев и секретарь парткома И. И. Кондратюк. Должен сказать, что мы вообще постоянно ощущаем заинтересованность, внимание, добре отношение к команде многих и многих людей. В адрес команды, ее тренеров В. И. Хайта и Г. А. Голубенко пришли многочисленные приветствия и поздравления как до телепередачи ОГУ и МХТИ, так и после нее.

«Кронштадт. Дорогие одесситы! Получили большое удовольствие от вашего поучительного юмора. Семья Федоровых».

«Николаевская область. Первомайск. Московскому явили миру блестящий юмор и сатиру. Я вас, друзья, благодарю и мысленно цветы дарю. Выпускник ОГУ 1947 года Брушин».

«Херсон. Восхищен выступлением моих любимых студентов на КВН. Великолепно от-

вопрос оформления группы для поездки в Москву был решен без проволочек. Нас поддержали партком и ректорат. Большую помощь оказали профессор по учебно-методической работе Л. А. Ануфриев и секретарь парткома И. И. Кондратюк. Должен сказать, что мы вообще постоянно ощущаем заинтересованность, внимание, добре отношение к команде многих и многих людей. В адрес команды, ее тренеров В. И. Хайта и Г. А. Голубенко пришли многочисленные приветствия и поздравления как до телепередачи ОГУ и МХТИ, так и после нее.

— Как вы готовитесь к следующему встрече?

— Вместе с командой (Юрий Сычев).

— КВН — явление театральное, поэтому читают книги о театре, о работе актера (Игорь Лосинский).

— Основательнее, чем к предыдущей (Игорь Шевченко, 33 года, филолог).

— Подготовка — это регулярный тренинг в виде участия в различных городских мероприятиях, по духу близких КВН (Анатолий Контуш).

— Собираемся, пишем, repetируем, шутим и смеемся (Сергей Осташко).

Трудно быть джентльменом КВН. Ведь, что ни говорите, КВН у нас любительский. Ребята учатся, работают, а по вечерам собираются в студклубе. И не час, и не два приходится «шутить и отшучиваться», пока рождаются те самые остроты экстра-класса, о которых говорил член жюри, писатель Эдуард Успенский. «Точно не знаю, что такое КВН, — говорит член авторской группы команды КВН ОГУ Лев Стыс, — но, во всяком случае, это не отдых. Потому что если заниматься КВН, то отдыхать просто некогда».

1 февраля во встрече трех проигравших команд определится четвертый участник полуфинала. Затем состоится жеребьевка, и мы узнаем пары полуфиналистов. После этого командам станут известны темы конкурсных заданий (видимо, только «домашнего задания» и «разминки»), начнется целенаправленная подготовка к предстоящим баталиям КВН. Но мы, будущие зрители, вряд ли узнаем о подробностях подготовки команд. «Да и зачем это вам? — справедливо замечает Игорь Шевченко. Смысл? Всему свое время!». И тем томительнее для нас будет ожидание новых встреч с любимыми командами, с КВН.

Пожелаем же удач этим славным людям, одержимым КВН. И вернемся к первому вопросу: что для джентльменов ОГУ КВН?

— Многое. Жизнь, — ответил на этот вопрос Евгений Хаит. — А, может быть, и судьба, — добавил Сергей Осташко.

Олег ГУБАРЬ,

— Способ выразить то, что наболело, то, что волнует (Олег Россинин).

— Одна из самых естественных форм отражения действительности, гармония разума и эмоций (Евгений Каминский, 25 лет, физик).

— Способ общения неравнодушных людей (Анатолий Контуш, 26 лет, биофизик).

— Гражданский долг (Владислав Царев, 25 лет, физик).

Как видим, новым содержанием КВН уже в чем-то отрицается сама его форма, ибо не только и, может быть, не столько веселыми и находчивыми предстали перед многомиллионной аудиторией члены клуба ОГУ: не скоморохами, а

мания, то можно (в перспективе!) и перестать здороваться (Лев Стыс, 35 лет, физик).

— Перспективы у КВН будут, если ему не мешать. Как у природы: не надо ее охранять, надо ее не трогать (Святослав Пелищенко, 34 года, физик, капитан команды КВН ОГУ).

— А как относится к КВН администрация ОГУ? Не мешает! (Вопрос директору студклуба ОГУ Э. А. Чечельницкому).

— Напротив. Когда в начале мая 1986 г. была получена телеграмма от редакции молодежных программ ЦТ о возможности участия команды ОГУ в новом цикле КВН-86,

разили одесский юмор, показали высокую идеальную зрелость, культуру. Хвала студентам, благодарный поклон их воспитателям. Профессор Конышевский.

«Донецк. Смотрели, болели, хохотали, рукоплескали. Радуемся, гордимся блистательной победой джентльменов. Выпускники ОГУ 1940 года Ларини».

— Было еще много замечательных и теплых поздравлений, — продолжает Э. А. Чечельницкий, — в прозе и стихах, наполненных юмором. Нам прислали даже шутки, реалии, миниатюры. Не обошлось, конечно, и без курьезов. Так, мы получили письмо

